

October 8, 1963

**Minutes of Hungarian Politburo Meeting on Jamming
of Western Radio**

Citation:

"Minutes of Hungarian Politburo Meeting on Jamming of Western Radio", October 8, 1963, Wilson Center Digital Archive, Magyar Országos Levéltár (MOL) M-KS-288.f. 5/316.ő.e. Obtained by Csaba Bekes. Translated by András Bocz.
<https://digitalarchive.wilsoncenter.org/document/121534>

Summary:

Politburo discussion of a report prepared for the Hungarian Politburo in 1963 which concluded that current jamming efforts were ineffective. It provided two options for the Politburo: to maintain and redirect jamming, focusing it on RFE, or to end it entirely. Noteworthy is the assessment that the West has outstripped the Soviet bloc in terms of transmitters, and the assumption that ending jamming might be used as a bargaining chip to soften Western broadcasts.

Original Language:

Hungarian

Contents:

Original Scan
Translation - English

2. Kiemelt II 5.

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

a Politikai Bizottság 1963. október 8-án megtartott üléséről

J E L E N V A N N A K: Apró Antal, Biszku Béla, Fehér Lajos, Fock Jenő, Gáspár Sándor, Kádár János, Kállai Gyula, Komócsin Zoltán, Münnich Ferenc, Rónai Sándor, Szirmai István, továbbá Ajtai Miklós, Brutyó János, Cseterki Lajos, Ilku Pál, Nyers Rezső, valamint Németh Károly és Pullai Árpád elvtársak.

N A P I R E N D:

- 1.) Szóbeli tájékoztató az ország kenyérgabona helyzetéről.
Előadó: Nyers Rezső elvtárs
- 2.) Szóbeli tájékoztató az őszi mezőgazdasági munkáról.
Előadó: Németh Károly elvtárs
- 3.) A vasutas dolgozók ösztönzése a teherszállítás fokozására.
Előadó: Nyers Rezső elvtárs
- 4.) Előterjesztés a rádióvédelem helyzetéről.
Előadó: Szurdi István elvtárs
Meghívottak: Tarcsai Tibor, Orbán László, Kossa István és Pap János elvtársak.
- 5.) Javaslat a Politikai Akadémia 1963-64. évi előadásaira.
Előadó: Orbán László elvtárs
Meghívott: Balló István elvtárs
- 6.) Személyi javaslat.
- 7.) Különfélék.

Ezt követően kerüljön sor a szükséges állami intézkedésekre.

Fock Jenő elvtárs országgyűlési beszédében - a konkrét összegek és határidők megjelölése nélkül - utaljon a fenniekre.

Felhatalmazást kell adni a közlekedés- és postaügyi miniszternek, hogy a Parlament ülése után a vasutasok és postások fizetésrendezésével kapcsolatos határozatról dolgozóit tájékoztassa.

- A Politikai Bizottság helyesli, hogy a bérből és fizetésből élők reáljövedelmének emelésére az ötéves terv hátralévő két évében olyan központi intézkedéseket tervezzünk meg, melyek következtében a reáljövedelem a második ötéves terv során mintegy 13 %-kal növekedjék tekintettel, hogy gazdasági lehetőségeink jelenleg ennél nagyobb növekedést nem tesznek lehetővé. Amennyiben erre később lehetőség lesz, ennél nagyobb arányú emelkedést kell elérni.

A Központi Bizottságot soron következő ülésén erről is tájékoztatni kell és kérni kell jóváhagyását.

4.) Előterjesztés a rádióvédelem helyzetéről.

Előadó: Szurdi István elvtárs

Hozzászóltak: Kossa István, Fehér Lajos, Kállai Gyula, Szirmai István, Biszku Béla, Ajtai Miklós, Nyers Rezső és Kádár János elvtársak.

A Politikai Bizottság elvben az I. számú javaslat mellett foglal állást; bevezetésére 1964. január 1-vel kerüljön sor.

Megbizzá Szirmai István elvtársat, hogy a tervezett intézkedésekről az érintett testvérpártok egy titkársági tagjával konzultáljon. Ennek ismeretében a javaslatot 6 héten belül ismét a Politikai Bizottság elé kell terjeszteni.

A Rádió idegen nyelvű adásának fejlesztését a Magyar Rádió és Televízió komplett fejlesztési tervén belül kell megoldani.

5.) Javaslat a Politikai Akadémia 1963-64. évi előadásaira.

Előadó: Orbán László elvtárs

Hozzászóltak: Biszku Béla és Kádár János elvtársak.

ORSZÁGOS LEVÉLTÁR

4.) Előterjesztés a rádióvédelem helyzetéről.

KÓSSA ISTVÁN elvtárs:

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium az első variáns mellett van, javasolja, hogy a Politikai Bizottság ezt fogadja el. Nem látjuk sok értelmét, hogy a második variáns mellett döntsön. A zavaró kapacitást ha koncentrálnánk is, akkor is csak egy töredékét tudnánk a Szabad Európának és az Őrjáratnak zavarani. Készenlétben kellett tartani és ha a BM úgy látja, időszakonként el kezdenénk zavarani az adót. Egyébként, ha zavarunk is, az összes zavarás döntően Budapestre és Pécsre koncentrálódik. Ezenkívül szinte egész Magyarországon szabadon lehet hallgatni az ellenséges adásokat abban az esetben is, ha fenntartanánk a zavarást.

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Ki tudja, hogy a baráti országokban jelenleg zogyán áll ez a dolog? Műszaki, anyagi szempontból mi a különbség az első és a második variáns között?

SZURDI ISTVÁN elvtárs:

Néhány napig hallgatták az elvtársak ebben a hivatalban, hogy a többi baráti országok hogyan zavarják. A néhánynapos megfigyelés adatai a következők: a Szovjetunióban az állami kezelésben lévő rádiók ellenséges adását nem zavarják, de a magántársaságok adásait így a Szabad Európáért is zavarják. Csehszlovákiában minden nyugati adást zavarják, sőt a lengyel határhoz közeledő városokban a lengyelek felé irányuló ellenséges adásokat is. Bulgária minden nyugati adást zavar. Az NDK is, bár az elsősorban a nyugatberlini adásokat zavarja. Lengyelországban egyes lengyel nyelvű ellenséges adásokat zavarják. A Román Népköztársaságban semmit nem zavarják.

A második variáns elfogadása esetén az egész apparátust fenn kell tartani, és igénybe kell venni a Szabad Európa adását zavaró külföldi segítséget stb.

KÁLLAI GYULA elvtárs:

A második variánst látnám e pillanatban kedvezőbb megoldásnak. Amit az elvtársak indoklasként az első variáns mellett felhoznak, hogy rendszerünk szilárd, politikailag jó a hangulat, - ez igaz, de nem kell lebecsülni ezeknek az ellenséges rádióadásoknak hatását. A nemzetközi politikai helyzet is elég változékony és számolni lehet azzal, hogy okozhatnak bizonyos zavarokat. A Szovjetunióban, ahol pedig a rendszer politikai stabilitása és az emberek

ellenállóképessége szilárdabb, mint nálunk, csak az állami rádiók adásának zavarását szünteti meg.

Bármely variánst fogadja is el a Politikai Bizottság, a dolog realizálását illetően én a következő két elgondolást javasolom: 1.) Konzultálni kellene a baráti országokkal ebben a kérdésben. Ez nagyon fontos kérdés, mert sok tekintetben, amit mi elhatározunk, az másutt politikai kérdésként is jelentkezik és sokszor fontos politikai kérdésként. Ez a konzultáció még az eljárás egyöntetősége szempontjából is fontos lenne. 2.) Ha az állami adások zavarását megszüntetjük, érdemes volna a BBC-vel és az USA-val valamiféle tárgyalást folytatni, tehát ezt a zavarást ne szüntessük meg "olcsón". Meg kellene velük beszélni: megszüntetjük a zavarást, ha ők elállnak attól, hogy ellenséges célzatu adásokat sugározzanak Magyarországgal szemben. Ugy hiszem, ennek van is realitása.

SZIRMAI ISTVÁN elvtárs:

Azt javasolom a Politikai Bizottságnak, hogy az első variánst fogadja el és emelje határozattá. Ezt a következőkkel indokolom. Pontosan le van írva, hogy maximális erőfeszítéssel, tehát egész hazai apparátusunk bedobásával és külföldi segítséggel a leg-hallgatottabb időben a zavarás 10 %-os. Tehát bárki, bármilyen kis rádióval akarja hallgatni a nyugati adást, ezt megteheti. Ennek kizárólag csak politikai jelentősége van és azt kell mérlegelnie a Politikai Bizottságnak, hogy ez a politikai hatás jelenleg pozitív vagy negatív hatásu. Véleményem szerint negatív hatásu és nincs értelme a 10 %-os határfoku zavarásnak a mi politikai erőnket nézve.

Hogy a Szovjetunió zavar, az más jellegű dolog. Ő ugyanis nem 10 %-os hatásfokkal, hanem ennél jobban tud zavarni. Mi Magyarországon bármilyen nagy technikai apparátust építenénk ki, a teljes zavarást megoldani nem tudnánk. Magyarország területe kicsi, és ezért is történt a megállapodás annak idején, hogy a csehek, lengel ek, románok, megfelelő távolságokban zavarták az adásokat.

Abban az esetben - itt Kádár elvtárs kérdésére válaszolok - ha a második variánst fogadjuk el, az nem jelent költségvetési minuszt vagy takarékossgot, hanem csak azt jelenti, hogy a meglévő apparátust bi zonyos meghatározott adások zavarására használjuk fel. 143 hullámhosszon adnak és a rendelkezésre álló zavaró apparátus száma 22. Tehát csak annyi hullámhosszon tudnánk zavarni a 143-ból.

Van 8 db. 15 kw-os és egy db. 100 kw-os zavaró állomás. Ez nem a Magyar-

országgra szánt adásokat zavarja, hanem inkább viszonyossági alapon a Szovjetunióknak szánt orosz nyelvű adásokat. Ezeket továbbra is üzemeltetni kell. Amennyiben azonban lehet, jó volna, ha ezt a 100 kw-os középhullámu adót tehermentesíthetnénk és itt műsort adhatnánk. Ezzel kapcsolatban szeretném felhívni a Politikai Bizottság figyelmét, hogy - amint azt az előterjesztés bevezetőjében szemléltetően megmutatják az elvtársak - milyen óriási fejleszté megy a nyugati országokban, ugyanakkor mennyire le van maradva a magyar rádiótechnika és a rendelkezésre álló adók kw-ereje is nagyon le van kötve. Két db. 100 kw-os adónk van és ezen megy az a 9 nyelvű propagandamunka, amit a rádió végez. Ezért felhívom a figyelmé hogy a fejlesztéssel is foglalkozzunk.

Még annyit: nekem is az a véleményem, ha a Politikai Bizottság és ennek megfelelően a kormány az egyes számú variánst teszi magáévá, fel kell hívni az ellenséges adások szerkesztőinek vagy rádiók tulajdonosainak figyelmét erre. Talán tárgyalni nem célszerű, de közölni, kell, mikor szüntessük meg a zavarást és ezzel szemben elvárjuk tőlük, hogy objektív hangot üssenek meg. Egyébként a lengyeleknél is ilyen tapasztalatal találkozunk; feléjük már objektivebb hangot ütnek meg.

Van még egy javaslat, mely szerint az egész zavaró apparátus kerüljön át a BM-be. Azt hiszem, ez nem politikai kérdés, aminek a BM-hez kell tartoznia. Fontosabb lenne jobban bekapcsolni ebbe a munkába a rádió és televízió vezetőségét.

BISZKU BÉLA elvtárs:

A javaslat 1957-ben volt a Politikai Bizottság előtt. Akkor más volt a helyzet. Akkor ez az apparátus a BM felügyelete alatt volt.

Javasolom, hogy a döntés előtt konzultáljunk. Meg kell mondani az illetékes baráti országoknak, hogy nálunk ilyen dolog merült fel, konzultálni szeretnénk velük. Nem szabad lebecsülni ezt a dolgot még akkor sem, ha csak 10 %-os a hatékonysága. Mikor nehezebb a helyzet, rákapcsol az ellenséges adás a rémhírekre és ez többbe kerül az országnak, mint az előterjesztésben is érintett 40 millió Ft. Én azt javasolom, hogy a második variáns mellett döntsünk.

AJTAI MIKLÓS elvtárs:

Konzultálni két okból is kell: egyrészt megkérdezni, hogy mi a véleményük a helyzetről és azért is, hogyha leállunk a zavarással, mi legyen a 100 kw-os adóval, mely jelenleg tulajdonképpen nekik dolgozik.

Következő kérdés a 8. oldal 4. pontjával kapcsolatos. Itt arról van szó, hogy a jövő év derekára dolgozzunk ki a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériummal, valamint a Rádió és Televízió elnökével közösen javaslatot az idegen nyelvű műsorok technikai bázisának fejlesztésére. Nem javaslom, hogy a Politikai Bizottság ezt így elfogadja. Készül a Rádió és Televízió komplex fejlesztési terve, amely magában foglalja a hazai és idegen nyelvű adások fejlesztését. Ennek keretében, nem pedig kiragadva kellene ezzel foglalkozni. Véglegesen erről csak a harmadik ötéves terv jóváhagyásánál lehetne dönteni, hiszen a hátralévő két évben többletberuházást nem látszik lehetségesnek befektetni.

NYERS REZSŐ elvtárs:

Az egyes variánssal értek egyet. A kettes számú variáns elfogadásán a jelenlegi állapot megmaradását jelentené, ami ellentmondásos. Most Budapest belső területén tudunk zavarni, de itt is vannak olyan adások, amiket csak ki kell keresni a hallgatóknak és szabadon hallgathatják az ellenséges rádióadásokat.

Egyetértek azzal, hogy tervünket egyeztessük a szocialista országokkal, bár ilyen egyeztetések eddig nem voltak. A Szovjetunió sem egyeztetett velünk, amikor a zavarást részlegesen megszüntette, Románia sem, csak egy levelet írt.

Ahogy a második variáns le van írva, az pontatlan, mert hatékonyabb zavarást nem lehet beruházások nélkül eszközölni. A kettes variáns elfogadásának csak akkor van értelme, ha elhatározzunk beruházást. Ha ezt nem tesszük, akkor azt mondhatjuk, hogy a felszabaduló kapacitást fordítsák ezeknek erősítésére, - de ettől nem lesz hatékonyabb a zavarás.

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Egész idő alatt arra gondoltam, hogy a Politikai Bizottság mennyire nem ismer fontos kérdéseket. Az előterjesztésben foglalt dolgok a mi egész agitáció s- és propagandatevékenységünknek fontos részét képezik. Amikor elolvastam az anyagot, csak ámultam, hogy mi van ezen a téren. És ne haragudj, Szurdi elvtárs, de nem felderítő lehallgatásokat kellett volna folytatni a megfelelő tájékozódás megszerzése miatt, hanem konzultálni kellett volna a baráti országokkal.

Nem tudok hozzászólni a dologhoz, mert egészen más a tényleges helyzet, mint amilyen meggyőződésben eddig az ember élt. 1957-ben foglalkoztunk először ezzel a kérdéssel, akkor azt mondták nekünk, zavarni kell. Megszavaztuk, mert ezt javasolták, megdávaztuk, bár sokba került. Most kiderül, hogy ténylegesen nem is zavarunk. Jelenleg az a helyzet és ez a dolog politikai jelentősége, hogy törvény nem tiltja Magyarországon az idegen nyelvű adások hallgatását. Csak annyi van a köztudatban, hogy ezeket az előadásokat titokban illik hallgatni.

Most arról kell dönteni, feltartjuk-e a jelenlegi állapotot vagy sem? Mondják az elvtársak, hogy ez lényegében Budapestre és Pécsre érvényes, illetve itt tudunk zavarni. Az érdemi dolog az lenne, ha Budapesten tudnánk hatékonyabbá tenni a zavarást, mert régi tapasztalat, hogy aki Budapestet kézben tartja, az az országot tartja kézben. Budapest a centrum és innen indul ki minden.

További dolog, amit nem értek: nem tudom, hogy ebből az egész zavarás mechanizmusából miért az jön ki, hogy leggyengébb a zavarás éppen a leghallgatottabb időpontban, délután 3-tól éjfélig.

SZIRMAI ISTVÁN elvtárs:

Mert a segítők ebben az időpontban a segítséssel leállnak és saját zavarásukat csinálják.

KÁDÁR JÁNOS elvtárs:

Szirmai elvtárs beszélt arról, milyen fejlesztést csinálnak Nyugaton. Ez minket óvatosságra int, mert ha nekik megéri, hogy erre áldozzanak, nekünk is megérné, hogy zavarni tudjuk adásukat. Tehát vagy arról van szó, hogy zavarunk és akkor megfelelő összeg kell erre a célra, vagy nem csináljuk tovább. A józan ész azt mondja, hogy ne csináljuk.

Még egy kérdésről szó van: a kifelé irányuló magyar adásokról. Ez azonban nem ugyanaz a kérdés. Ezt persze fejleszteni kell, ez jó dolog, de teljesen más kérdés. Különítsük el innen most ezt. Elvileg ennek az adásnak bővítése mellett vagyunk, mert testvérpártjaink is azt mondják, ez nagyon hasznos nekik, - ebben a kérdésben azonban most nem kell és nem is tudunk dönteni.

A határozati javaslatoknál első helyre kell tenni a konzultációt. A lengyelek 1956. végén abbahagyták a zavarást, de megkértek minket, mi azért zavarjunk. Mindenkiel

konzultálni kell, akivel együttműködésben vagyunk: a Szovjetunióval, a lengyelekkel, a csehekkel a románokkal. Becsületesen meg kell mondani: a Politikai Bizottság meghallgatott egy tájékoztatást a zavarásról és megállapította, hogy a fő időszakban - a besegítéssel együtt - 10 % erejéig tudjuk zavarni a vételt. Ez nagy költségbe kerül és úgy látszik, nincs értelme fenntartani, ezért 1964. január 1-től beszüntetjük a zavarást és lemondunk arról a segítség-ről, amit ezzel kapcsolatban eddig tőlük kaptunk. Ugyanakkor készek vagyunk abban a keretben a továbbiakban is nekik segítséget nyújtani.

Felmerült, hova tartozzon a politikai irányítás. Ha a politikai bizottsági határozat a fentieket mondja ki, akkor ez alárendelt kérdés. Az apparátus ott van, a műszaki apparátus maradjon ott, ahol jelenleg van és a politikai irányítást a pártközpont sajtó alosztálya tartsa kézben.

Ingyen, vagy pénzért, olcsón vagy drágán adjuk, ha leállunk? Mit érdemes itt csinálni? Beszélni kell az angolokkal és az USA-val, illetve közlést kell feléjük tenni, melyben azt mondjuk: elhatároztuk, hogy egy bizonyos idő múlva kísérletképpen átmenetileg megszüntetjük a zavarást és ha Önök képesek arra, hogy az objektivitásra kicsit emlékeztető adásokat sugározzanak, akkor nem is állítjuk vissza. Ellenkező esetben visszaállítjuk.

Hathetes határidővel a konzultációt le kell folytatni, annak eredményét be kell hozni a Politikai Bizottsághoz, azután a Politikai Bizottság még egyszer megerősíti elhatározását és ezt követően kell a közlemény. A konzultációt Szirmai elvtárs folytassa le a testvérpártok egy titkársági tagjával telefonon vagy levélben.

Kmf.

Jegyzőkönyvezte:

Fehér Margit
(Fehér Margit)

ORSZÁGOS LEVÉLTÁR

[Excerpt]

striCtly Confidential!

Made in 3 copies.

minutes

Of the meeting of the Politburo on October 8, 1963

ATTENDED BY: comrades Antal Apró, Béla Biszku, Lajos Fehér, Jenő Fock, Sándor Gáspár, János Kádár, Gyula Kállai, Zoltán Komócsin, Ferenc Münich, Sándor Rónai, István Szirmai, and furthermore: comrades Miklós Ajtai, János Brutyó, Lajos Cseterki, Pál Ilku, Rezső Nyers, and comrades Károly Németh and Árpád Pullai.

4. Report on the situation concerning radio protection

Comrade István Kossa:

The Ministry of Transportation and Postal Services endorses the first variant and proposes that the Politburo should adopt this position. We do not see any sense in supporting the second variant. Even if the jamming capacity were to be concentrated in certain areas or at certain times, we could only jam fractions of the programs broadcast by Radio Free Europe and Patrol. We need to get the equipment ready, and if the Ministry of the Interior deems it necessary, we can start jamming the station periodically. By the way, even if we jam the station, most of the jamming will be concentrated on the Budapest and Pécs regions. So even if jamming were maintained, the hostile radio programs would be heard freely almost in the whole of Hungary.

Comrade János Kádár:

Does anybody have any information as to how this thing is handled in our allied countries? What is the real difference between the first and the second variant from a technical and financial aspect?

Comrade István Szurdi:

Some comrades in this office had a chance to monitor for a few days how jamming was done in some allied countries. The results of monitoring are as follows: the broadcasts of state-owned radio stations are not jammed in the Soviet Union, but the programs of private stations, including Radio Free Europe [Radio Liberty is meant], are jammed. In Czechoslovakia every Western station is jammed, even hostile programs targeting Poland in cities near the Polish border. Bulgaria also jams every Western station, so does the GDR, though they mostly jam broadcasts from West Berlin. In Poland only certain hostile programs in the Polish language are jammed. No broadcasts are jammed in the People's Republic of Romania.

Comrade Gyula Kállai:

At the moment I believe the second variant is to be favored. As for the arguments that are brought up by the comrades to support the first variant-our system is stable, the political atmosphere is good in the country-I agree, but I think we should not underestimate the effects of these hostile radio programs. The international political situation is rather unstable, and we need to bear in mind that they could cause some trouble. The Soviet Union, where the system is more stable politically and the people

can resist more firmly than in Hungary, stopped the jamming of state-owned stations only.

Whichever variant is adopted by the Politburo, I propose the following two things to consider before one of the two variants is implemented: 1) We should consult with our allied countries on this issue. What we are going to decide on is a very important political issue and it emerges as such in every country, as an extremely important political issue. The consultation I am proposing would be important also from the point of view of following a uniform procedure. 2) If the jamming of state-owned radio stations is going to be stopped, we should perhaps start negotiations with the BBC and the USA; that is, we should not stop jamming their stations without a "price." We should tell them that we will stop jamming their stations, and in return they should give up broadcasting hostile programs to Hungary. I think this is a feasible proposition.

Comrade István Szirmai:

I propose that the Politburo should adopt the first variant and make a resolution of it. My arguments supporting this variant are as follows. It has been established that the efficiency of jamming in the periods most frequently listened to by people is 10%, even with maximal efforts using all the apparatus at our disposal in our country, including foreign assistance. So anybody who wants to listen to these Western stations can do so even on a small radio. The whole thing has only political significance, and the Politburo should consider whether this political impact is positive or negative. In my view it is negative, so there is no point in jamming with an efficiency of 10% as far as our political power is concerned.

The fact that the Soviet Union also jams stations is a different matter, for their efficiency is not 10% but much higher. However even if sophisticated technology were to be installed in Hungary, we would not be able to jam these stations entirely. The territory of Hungary is small; this is why we made an agreement with the Czechs, the Poles and the Romanians that they would jam the broadcasts from an appropriate distance.

In case we decide to adopt the second variant-and here I am answering comrade Kádár's question-it would not involve any budgetary deficit or require special austerity [measures]. It would simply mean that the available equipment would be used to jam only certain predetermined broadcasts. Currently, 143 wavelengths are used for such broadcasts but the equipment available is capable of jamming only 22. That means we could jam only 22 of the 143 wavelengths.

We have eight jamming stations with a 15 kW capacity and one with 100 kW. These are not used to jam broadcasts targeting Hungary but rather Russian language programs targeting the Soviet Union on the basis of mutual agreement. These stations must be maintained in the future too. However, if possible, it would be a good idea to free this medium wave station and use it for broadcasting our own programs. In this context I would like to call the attention of the Politburo to the fact that-as has been amply demonstrated in the introduction to the report by the comrades-enormous technical development is taking place in Western countries, while Hungarian radio technology is lagging behind so that the capacity of the available radio stations is saturated. We have two 100kW broadcasting stations transmitting propaganda programs in 9 languages by Hungarian radio. So I want to urge you to devote more attention to development.

One more thing that I want to add. I believe that if the Politburo, and as a result, the government, adopts the first variant, we should call the attention of the editors and owners of hostile radio stations to this fact. Perhaps we should not enter into negotiations with them, but we should let them know when jamming will be stopped

and make it clear to them that in return we expect them to strike a more objective tone in their programs. By the way, the Poles are in the same situation, and the broadcasts targeting them are much more objective now.

There is another proposal on the table that the jamming apparatus should be transferred to the Ministry of the Interior. I believe this is not a political issue, and it should belong to the Ministry of the Interior. It would be important to involve the leaders of the radio and the television in this work.

Comrade Béla Biszku:

This proposal was submitted to the Politburo in 1957. The situation was different at that time. Then the apparatus was overseen by the Ministry of the Interior.

I suggest that we should conduct consultations before we make a decision. We have to inform the relevant friendly states that such a problem has arisen in our country and that we would like to consult with them on this issue. We should not underestimate this problem even if efficiency is only 10%. Whenever the situation gets more difficult, the enemy broadcasts immediately jump on rumors and that costs the country more than the HUF 40 million mentioned in the report. I propose that we should adopt the second variant.

Comrade Miklós Ajtai:

There are at least two reasons why we need to consult with them: on the one hand we should ask them their opinion of the situation, and on the other we should ask them what to do with the 100kW station if we stop using it for jamming, since it practically works for them at the moment.

Another question concerns section 4 on page 8. What is set forth here is that we should work out a proposal by the middle of next year to develop the technical background for foreign language programs together with the leaders of the Hungarian Radio and Television and the Ministry of Transportation and Postal Services. I do not think the Politburo should accept this proposal in its present form. The preparation of a complex development plan for Hungarian Radio and Television is underway, and this includes the development of domestic and foreign-language programs. The issue should be dealt with in this framework rather than separately. The final decision can only be made when the Third Five-Year Plan is approved, for extra investment is not feasible in the remaining two years of the current Plan.

Comrade Rezső Nyers:

I endorse the first variant. The adoption of the second variant would mean that the current situation would be maintained, and this is inconsistent. at the moment we are capable of jamming the stations in the central areas of Budapest, but even in such areas there are broadcasts that can be easily tuned to and freely listened to by anybody.

I agree with negotiating our plan with the socialist countries, though we have not conducted any such negotiations before. the soviet union did not discuss the issue with us when it decided to partially stop jamming. neither did romania, they simply wrote a letter.

The way the second variant is described is rather inaccurate, for the efficiency of jamming can not be enhanced without investment. the adoption of the second variant only makes sense if we make a decision on some investment. if we fail to do so, we

can still say that any capacity that can be freed up should be used to strengthen existing capacity, but that will not make jamming any more efficient.

Comrade János Kádár:

All this time I have been thinking how ignorant the Politburo is of some very important issues. The things contained in the report are an integral part of our propaganda campaign. When I read the report I was amazed to see what is going on in this respect. And I am sorry to have to say this, comrade Szurdi, but instead of tapping phone lines to get the required information, negotiations should have been conducted with our allied countries.

I cannot comment on this issue because the actual situation is very different from what we all believed to be the case. This issue was raised first in 1957, and then we were told that we should jam these stations. We voted for it because that was what was proposed to us, though it cost a lot of money. Now it turns out that in reality we are not jamming their stations. The present situation is-and this is the political significance of this issue-that listening to foreign radio stations is not forbidden by law in Hungary. However, the common view is that these broadcasts had better be listened to in secret.

What we need to decide on now is whether we are going to maintain the current situation or not. The comrades are telling us that it essentially involves only Budapest and Pécs; that is, we can only jam the stations in these regions. Making jamming more effective in the Budapest region would really be a substantial development, for it is a long-lasting lesson from the past that, if we have a hold over Budapest, we can control the whole country. Budapest is the center, and everything starts from here.

There is another thing that I do not understand. I wonder why the results of surveys of the efficiency of jamming show that the least effective period is from 3 PM to midnight, right when the most people listen to these programs.

Comrade István Szirmai:

That is because external assistance is stopped during this period, for they are all engaged in doing their own jamming.

Comrade János Kádár:

Comrade Szirmai mentioned how intensive a development was carried out in the West. This should caution us, for if it is worth it for them to spend so much on it, it would also be worth it for us being able to jam their broadcasts. So the issue is that either we jam the stations, and allocate the required money to it, or we do not continue with jamming. Common sense tells me we should not.

There is another issue here concerning Hungarian radio programs targeting foreign countries. However, this is not the same issue. Of course, these programs should be improved and developed, it is a good thing. But it is a totally different issue. Let us separate the two issues. In principle we should endorse the expansions of these broadcasts, for our fraternal parties also say that they are useful for them. However, we cannot make a decision on this issue now.

Consultation should be given priority in the resolutions. The Poles stopped jamming at the end of 1957 but they asked us to continue jamming. We should consult with every country with which we collaborate: the Soviet Union, the Poles, the Czechs and the Romanians. We have to tell them honestly: the Politburo discussed a report on

jamming and concluded that hostile stations could only be jammed-even with external assistance-with an efficiency of 10% in the most frequented periods. It incurs enormous costs and it seems that there is no point in continuing with the jamming. Therefore, as of January 1, 1964, jamming will be terminated and we will no longer need the assistance that they provided for us. At the same time we are ready to provide assistance for them in the same framework in the future.

The issue of political supervision has also been raised. If the resolution of the Politburo endorses the above, then it is only of secondary importance. The apparatus, the technical equipment should stay where it is now, and political supervision should be provided by the press subdivision of the Party center.

Shall we stop jamming for free or for money, shall we set a low or a high price for it? What would be a sensible thing to do? We should talk with the English and the USA, or rather we should send them a statement in which we say we have decided to terminate jamming temporarily, and if you are willing to broadcast programs with at least some signs of objectivity, we will not resume it either. If you fail to do so, we will resume it.

The consultations should be conducted within six weeks and the results should be brought to the Politburo for further discussion. The Politburo should then confirm its position and the statement should follow. The consultation should be conducted with the fraternal parties by comrade Szirmai by phone or in writing.

Dated as above:

Record made by:
(Margit Fehér)